

Lähetinjä: cina.morin

Päiväys: Sat Apr 30 23:38:32 EEST 2016

Vastaanottaja: kuuleminen@tem.fi

Aihe: SYNPKTER PÅ FENNOVOIMA AB:S ANSÖKAN OM TILLSTÅND FÖR ATT UPPFÖRA ETT NYTT
KÄRNKRAFTVERK

Här kommer ytterligare en förklaring till VARFÖR vi i Norr och Västerbotten inte vill ha något
kärnkraftverk

varken ert i Finland eller någon annanstans i Världen!

Just nu brinner skogarna kring Tjernoby1 och närmar sig med raketfart mot Kärnkraftverket!

VAD HÄNDER NU VILKEN OLYCKA KOMMER DET HÄR ATT BLI VART BLÅSER DET OCH SMÄLLER DET
SNART???

HUR SKA DET HÄR SLUTA är det Finland som drabbas först eller var regnar det ned nu???

NU MÅSTE FINLAND och SVERIGE REAGERA OCH TALA OM FÖR BEFOLKNINGEN VAR DET LANDAR
OCH HUR MAN SKYDDAR SIG!

Christina Morin

LULEÅ

Kära grannar och medborgare.

Jag vill meddela att jag har för avsikt att värma vatten med hjälp av uran-235. Jag tänker klyva dessa atomkärnor, och skapa en energigivande kedjereaktion. Det kan ses som en i vissa bemärkelser riskabel verksamhet, men jag har noga undersökt alla tänkbara aspekter. Det kommer att gå bra!

Till min hjälp har jag några ryska kompisar, som också skall vara med och finansiera projektet (för det är ganska dyrt). De har god erfarenhet med sig, till och med kärnvapen kan de framställa, så de vet verkligen vad de gör!”

Det finns en provokation i kärnkraft. Någon är villig att riskera så mycket av det som är mitt och mina barns, och ditt och dina barns, och antingen ignorant eller okunnig, och i båda fallen oförmögen, att i praktiken helt och fullt ansvara för konsekvenserna.

Att planera en så pass potentiellt livsfarlig anläggning som kärnkraftverket i Pyhäjoki, eller vilket kärnkraftverk som helst, är en aggressiv handling med ett inbakat hot om våld. I moralisk och även juridisk mening borde den därför kunna tolkas som direkt olaglig.

Som konstnären Hundertwasser uttryckte det: Den som propagerar för kärnkraft är antingen extremt kortsynt, ensidigt informerad eller medvetet kriminell.

Kärnkraftens risker är unika, i och med dess extrema möjliga konsekvenser och oöverskådliga tidsaspekter. Riskhantering bygger på bedömningar av sannolikhet och konsekvens. För att bedöma båda parametrarna behövs något mått av belägg. Vetenskap kräver visshet och visshet kräver empiriska erfarenheter.

Men vissa erfarenheter, som en diger databas av inträffade kärnkraftverkshaverier, vill vi helt enkelt inte ha. Då måste vi i stället för att värdera sannolikhet och konsekvens tillämpa principer om att försiktighet skall råda.

Försiktighetsprincipen finns inskriven i Miljöbalken och i fördrag från EU och är bland annat tänkt att användas för att förbjuda en företeelse som kan ha potentiellt skadliga effekter och en bedömning inte gör det möjligt att fastställa risken med tillräcklig säkerhet.

Försiktighetsprincipen säger oss att kärnkraft måste anses som farlig. I och med att vi rimligen inte kan överskåda dess möjliga konsekvenser under aktuella tidsrymder bör försiktighetsprincipen tolkas så att kärnkraften därför i praktiken är omöjlig att använda, även innan tillräckligt många Tjernobyli och Fukushima har inträffat för att empiriskt bevisa dess farlighet.

Kärnkraft kan på detta sätt tolkas som direkt olaglig, och det är mycket möjligt att om allt för få protesterar blir bygget vid Bottenviken Europas sista kärnkraftverk.

Har du bara en skog och ett vattudrag kringom dej – nog tar du dej maten, skrev Sara Lidman. Utan varken vatten eller skog får vi svälta. Även i metropolen Umeå. Beakta därför försiktighetsprincipen och dess rimliga konsekvenser. Avveckla kärnkraften. Gör det nu. Och bygg absolut inga nya kärnkraftverk. Satsa på i grunden förnyelsebara energikällor som varken innebär att jorden kokar över eller att vi tvingas leva med risk för kärnkraftshaverier eller måste gräva ner radioaktivt avfall i flera tusen år.

Allt annat kan i grund och botten ses som en provokativ våldshandling.

Umeå är fortfarande en av få kommuner utmed Norrlandskusten som inte tagit ställning mot bygget på Hanhikivis udde tvärs över Bottenviken. Umeås kommunalråd Hans Lindberg hävdar (mars 2016), eftersom överklagandetiden för grundläggande principbeslut passerat, att en protest i nuläget är tandlös och att det därför är en ickefråga för kommunen.

Jag hävdar att Lindberg i praktiken har fel. Dels löper han en risk att frågan blir partipolitisk på hemmaplan genom att ignorera den, och det menar jag är både olyckligt och improduktivt. Viktigare är att en protest från Umeå har en högst politisk betydelse genom att den talar om för riksdag och regering i Stockholm, och på sikt även längre bort på EU-nivå, att även Norrlands största stad är starkt emot bygget i Pyhäjoki.

Umeå kan fortfarande vara en politisk kraft att stoppa planerna på Europas kanske sista kärnkraftverk i vårt närområde, genom att ge protesten en ytterligare och viktig tyngd.

Men som det är nu är det bara tyst, och Umeås tystnad ökar i praktiken projektets legitimitet, trots att Lindberg påstår sig tycka att kärnkraft inte är hållbar. Det vittnar om en politisk rädsla. Och det är en återhållsamhet som i realitet är en aggressiv handling, på så sätt att den genom passivitet bereder plats för aktörer att med egna motiv för ögonen agera som det passar dem bäst med vår gemensamma framtid.

Under tiden förs dock den praktiska kampen på gräsrotsnivå vidare kring Bottenviken. Bygglov för kärnkraftverket har ej ännu beviljats, beslut gällande detta tas 2017.

Det är många som inte vill att det byggs, inte på vår bakgård och inte någonstans. Det är många som reagerar på aggressiva provokationer, även om inte Umeå gjort det än.

Tomas Gustafsson